

Domov>Družinske zadeve in dedovanje>Dedovanje>**Dedovanje**

Dedovanje

Poljska

Ta informativni list je bil pripravljen v sodelovanju s Svetom notariatov EU (CNUE).

1 Kako se sestavi razpolaganje za primer smrti (oporoka, skupna oporoka, dedna pogodba)?

V skladu s poljskim pravom je razpolaganje s premoženjem po smrti mogoče le prek oporoke. Skupne oporoke so prepovedane. Dopustne so naslednje oblike oporok:

lastnoročna (holografska) oporoka, ki jo v celoti napiše, podpiše in datira oporočitelj;

notarska oporoka, ki jo sestavi notar v obliki notarskega zapisa;

oporoka, ki je bila podana ustno ob navzočnosti dveh prič pred županom občine (*wójt*), županom mesta (*burmistrz*) ali vodjo mestne uprave (*prezydent miasta*);

ustna oporoka (le kadar oseba umira in bi bilo to nemogoče ali zelo težko storiti na zgoraj opisane načine), sestavljena v navzočnosti treh prič.

Kar zadeva dedne pogodbe, so dopustni le sporazumi o odpovedi dediščini. Take sporazume lahko skleneta prihodnji oporočitelj in zakoniti dedič, veljavni pa so, če so v obliki notarskega zapisa.

2 Ali mora biti razpolaganje overjeno in na kakšen način?

Da bi bila oporoka veljavna, mora biti overjena. Oporoke, sestavljene v obliki notarskega zapisa ali deponirane pri notarju, se lahko overijo na nacionalnem svetu notarjev (*Krajowa Rada Notarialna*).

3 Ali je svoboda do razpolaganja za primer smrti omejena (npr. z nujnim deležem)?

Poljska zakonodaja ne določa nobenih omejitev glede svobode oporočitelja, da imenuje dediča ali dediče. Podobno pravica do nujnega deleža ne omejuje oporočiteljeve svobode do razpolaganja s svojim premoženjem, temveč ščiti interese oporočiteljevih krvnih sorodnikov in zakonca, ki so upravičeni do plačila določenega zneska.

4 Kdo in koliko deduje, če razpolaganja za primer smrti ni?

Če oporoke ni, veljajo naslednja pravila:

Če zapustnik ni bil v zakonski zvezi in ni imel otrok, dedujejo njegovi starši. Če je ob uvedbi dedovanja eden od staršev pokojen, se njegov delež enakovredno razdeli med oporočiteljeve brate in sestre. Če je kdo od oporočiteljevih bratov in sester umrl pred uvedbo dedovanja in zapustil potomce, se njegov delež enakovredno razdeli med potomce. Če bratov in sester ali njihovih potomcev ni, se celotna dediščina enakovredno razdeli med oporočiteljeve stare starše. Če je ob uvedbi dedovanja eden od starih staršev pokojen, njegov delež podedujejo njegovi potomci. Če je eden od starih staršev umrl pred uvedbo dedovanja in ni zapustil potomcev, se njegov delež enakovredno razdeli med druge stare starše. Če ni nobenih sorodnikov, ki bi bili upravičeni do dedovanja na podlagi zakona, dobi dediščino občina, v kateri je imel oporočitelj zadnje stalno prebivališče. Če je nemogoče ugotoviti, kje na Poljskem je imel oporočitelj zadnje stalno prebivališče, ali če je oporočitelj prebival v tujini, dobi dediščino državna zakladnica.

Če zapustnik ni imel sklenjene zakonske zveze in je zapustil otroke, dedujejo samo zadevni otroci.

Če za zapustnikom ostane zakonec, ta postane edini dedič, če ni nobenih potomcev, staršev, bratov in sester ali potomcev bratov in sester.

Če za zapustnikom ostanejo zakonec in otroci, se dediščina enakovredno razdeli mednje. Vendar zakonec ne more prejeti manj kot četrtino dediščine. Če za zapustnikom ostane zakonec, s katerim je imel zapustnik skupno premoženje po zakonu, preživeli zakonec prejme polovico skupnega premoženja, da se skupno lastništvo konča, medtem ko druga polovica tvori del zapustnikove dediščine.

Če za zapustnikom ne ostanejo zakonec ali krvni sorodniki, ki bi bili upravičeni do dedovanja na podlagi zakona, se dediščina enakovredno razdeli med otroke zakonca zapustnika, katerih starši so ob uvedbi dedovanja pokojni (dedovanje, povezano s pastorki).

5 Kateri organ je pristojen:

5.1 glede vprašanj dedovanja?

Vložniki zahtevka se morajo sklicevati na notarja ali sodišče, ki je pristojno v oporočiteljevem zadnjem kraju stalnega prebivališča.

5.2 za sprejem izjave o odpovedi dediščini ali njenem sprejemu?

Izjave o sprejemu dediščine ali njeni odpovedi se predložijo na sodišču, ki je pristojno v kraju prebivališča osebe, ki predloži izjavo, ali pri notarju. Osebe, ki bivajo v tujini, lahko izjave o odpovedi dediščine predložijo v obliki, predpisani z zakonom kraja, v katerem se izvede to dejanje.

5.3 za sprejem izjave o odpovedi volilu ali njegovem sprejemu?

V skladu s poljskim pravom obstajata dve vrsti volila: damnacijsko volilo in vindikacijsko volilo. Sprejme ali odpove se lahko samo vindikacijsko volilo. Pri damnacijskem volilu to ni mogoče.

Za prejetje tovrstnih izjav v zvezi z vindikacijskim volilom sta pristojna organa, omenjena v prejšnjem vprašanju.

5.4 za sprejem izjave o odpovedi nujnega deleža ali njegovem sprejemu?

Poljsko pravo ne pozna nujnih deležev. Vendar se lahko zahteva plačilo nujnega deleža, tj. ustreznega denarnega zneska. Izjav o odpovedi nujnemu deležu ali sprejemu nujnega deleža ni treba predložiti.

6 Kratek opis postopka za ureditev dedovanja v nacionalnem pravu, vključno z likvidacijo zapuščine in delitvijo premoženja (to vključuje informacijo, ali postopek dedovanja začne sodišče ali drugi pristojni organ na lastno pobudo).

Oseba, ki želi dobiti dokument, ki potrjuje njen status dediča, lahko na sodišču vložijo vlogo za potrdilo o dedovanju ali pri notarju zaprosi za notarsko potrditev dedovanja. Če je dedičev več, lahko zapuščino na njihovo zahtevo razdeli sodišče v postopku za likvidacijo zapuščine ali notar v skladu s sporazumom o likvidaciji zapuščine v obliki notarskega zapisa.

7 Kako in kdaj postane posameznik dedič ali voliljojemnik?

Oseba postane dedič ali voliljojemnik ob uvedbi dedovanja po zakonu (vendar se je mogoče dedovanju odpovedati).

8 So dediči odgovorni za dolgeve pokojnika, in če je tako, pod katerimi pogoji?

Načeloma imajo dediči neomejeno odgovornost za dolgove zapustnika. Dediči lahko omejijo svojo odgovornost tako, da sprejmejo dediščino na podlagi popisa zapuščine. V takem primeru dediči podajo ustrezno izjavo pred notarjem ali pristojnim sodiščem v šestih mesecih od datuma, ko so izvedeli za zapuščino. Dediči solidarno odgovarjajo za zapustnikove dolgove.

9 Kateri dokumenti in/ali informacije so običajno potrebni za vpis nepremičnine?

Dedič mora za vpis nepremičnine, ki je del dediščine, v zemljiško knjigo in register hipotek praviloma predložiti dokumente, ki potrjujejo njegov status dediča, tj. sodno potrdilo o dedovanju ali notarsko potrditev dedovanja.

9.1 Je imenovanje upravitelja obvezno ali obvezno na zahtevo? Kaj je treba storiti, če je obvezno ali obvezno na zahtevo?

Prvič, v skladu s poljsko zakonodajo je mogoče upravitelja zapuščine imenovati po uradni dolžnosti ali na zahtevo, kadar iz kakršnega koli razloga obstaja tveganje, da zapuščina ne bo razdeljena, kakor je bilo predvideno. Zainteresirana stranka lahko v ta namen predloži vlogo sodišču, ki je pristojno za oporočiteljevo premoženje, ki dokazuje, da je dedič ali volilojemnik oziroma da je upravičena do nujnega deleža. Vlogo lahko predložijo tudi izvršitelj oporoke, solastnik premoženja, oseba, ki je solidarno upravičena do oporočiteljevih pravic, upnik s pisnim dokazilom o dolgu oporočitelja ali davčni urad.

Drugič, kadar se dediščina ne zahteva, sodišče po uradni dolžnosti ali na zahtevo imenuje upravitelja zapuščine.

9.2 Kdo lahko izvrši pokojnikovo razpolaganje za primer smrti in/ali upravlja s premoženjem?

Oporočitelj lahko v oporoki imenuje izvršitelja, ki bo upravljal dediščino po oporočiteljevi smrti.

9.3 Katera pooblastila ima upravitelj?

Izvršitelj oporoke upravlja dediščino, plača dolgove v okviru dedovanja, zlasti izvrši volila in navodila ter nato razdeli dediščino med dediče v skladu z oporoko in upošteveno zakonodajo, in sicer, v vsakem primeru, takoj po razdelitvi zapuščine.

Izvršitelj lahko toži ali je tožen v zadevah, ki izhajajo iz upravljanja zapuščine, njegovega organiziranega dela ali določenega premoženja. Toži lahko tudi v zadevah, povezanih s pravicami, ki so del dediščine, in je tožen v zadevah, povezanih z dolgovi v okviru dedovanja.

Izvršitelj lahko tudi izda predmet posebnega volila osebi, ki ji je bilo tako volilo namenjeno.

10 Kateri dokumenti, ki dokazujejo status in pravice upravičencev, se običajno izdajajo po nacionalnem pravu med postopkom dedovanja ali ob koncu postopka? Ali imajo dokazno moč?

Oseba, ki je zakoniti dedič, mora predložiti izvode ustreznih listin o osebnem stanju, da dokaže svoje razmerje do zapustnika (npr. rojstni list, potrdilo o sklenitvi zakonske zveze). Dedič ali volilojemnik mora predložiti oporoko, da dokaže pravico do dediščine.

Spletna stran je del portala [Tvoja Evropa](#).

Veseli smo vaših [povratnih informacij](#) o uporabnosti informacij.

This webpage is part of an EU quality network

Zadnja posodobitev: 16/12/2020

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.